

Natur, at Retsikkerheden nødvendig fordrer en alvorlig Straf for dem, naar Ulykken indtraeder. Udkastet indeholder derfor ogsaa i § 185 en hertil sigtende Bestemmelse, hvorefter den Skyldige i disse Tilfælde bliver at ansee med Strafarbejde fra 2 til 12 Aar. Denne Strafs Anvendelse er imidlertid betinget af, at han har kunnet forudsæe Døden som en rimelig Følge af Gjerningen. Saafremt Døden derimod maa tilskrives saadanne tilfældige Omstændigheder, at Gjerningsmanden ikke har kunnet forudsæe samme som en rimelig Følge af Gjerningen, bliver efter Paragraphens 2det Stykke en ringere Straf, dog ikke under 6 Maaneders simpelt Fængsel, at anvende.

Som det vil sees, har Udkastet i denne Bestemmelse fraveget den almindelige Grundfætning, at Strafftylden skal afhænge af den forbrudte Villie, og derimod ligesom Forordningen af 4de October 1833 fornemmelig lagt Vægten paa den indtraadte hvre Følge og ladet denne udøve en væsentlig Indflydelse paa Straffen, selv hvor den nærmest er bevirket af tilfældige og uforudseelige Omstændigheder.

Det maa nu vistnok erkjendes, at det er forbundet med særdeles Vanstuelighed at give en tilfredsstillende Regel for disse forviklede og indbyrdes forskellige Forhold. Paa den ene Side kræve practiske Hensyn, at man ved Paakjendelsen har nogenlunde faste, hvre Støttepunkter at holde sig til, og ikke lader den hele Afgjørelse komme til at beroe paa, hvad der kan oplyses om den Skyldiges Villie — han vil ikke sjældent selv være ude af Stand til at give nogen paalidelig Forklaring herom; og det vil i alt Fald være yderst vanstueligt paa anden Maade at oplyse samme. Udvalget maa derfor billige Reglen i Lovudkastets første Stykke, hvorefter den indtraadte Følge, Drabet selv, tages til Udgangspunkt for Forholdets Bedømmelse. Det vilde vistnok være forbundet med altfor store Ulemper at lægge den forsættelige Retskrænkelse til Grund for Straffens Udmaalning og blot stærke den efter Reglerne for Vold og Legemsbeskadigelse udfundne Straf ved Hensik paa den indtraadte Følge. Paa den anden

Side fordrer imidlertid Retsfærdighed, at man ikke uden tilstrækkelig Grund fraviger det almindelige Princip, at Strafftylden dog til sidst hviler paa den forbrudte Villie, og Udvalget skjøner ikke rettere, end at Udkastet ved sin Forfrist i Paragraphens 2det Stykke ikke ganske har ladet denne Side af Forholdet komme til sin Ret. Saaledes som denne Bestemmelse er affattet, vil det neppe kunne undgaaes, at den jævnlig vil lede til Anvendelsen af uforholdsmæssig strenge Straffe. Udtrykkene „saadanne tilfældige Omstændigheder, at Gjerningsmanden ikke har kunnet forudsæe Døden som en rimelig Følge af Gjerningen“ udelukke efter Udvalgets Opfattelse ikke de Tilfælde, hvor Døden maa tilskrives aldeles tilfældige og uforudseelige Omstændigheder, og det maa i alt Fald bestrygtes, at Domstolene ville kunne ansee sig bundne til en saadan Fortolkning.

Det turde isaa Henseende bemærkes, at disse have anseet den lignende Forfrist i Fr. 4. October 1833 § 2 anvendelig paa Tilfælde, der i alt Fald ere meget beslægtede med de omhandlede, see f. Ex. H. R. D. 4. Mai 1857 (Tid. S. 145) og H. R. D. af 18. April og 17de Juni 1859 (Tid. S. 142 og 160). Men selv hvor Taren laa nærmere for Diet, og Drabsmændene saaledes har større Skyld, synes der ikke at være tilstrækkelig Grund til ved en særegen Regel at stærke Straffen, naar han dog ikke har maattet forudsæe Døden som en rimelig eller ikke usandsynlig Følge af Gjerningen. I det Hele taget maa det vistnok erkjendes, at hvor han kun har ubliffet en mindre Uagtsomhed, findes der ikke en saadan indre Forbindelse mellem Døden og den forsættelige Vold, at der er Grund til at paalægge Gjerningsmanden en særegen høiere Straf. Udvalget skal derfor ansee det for rettest, at det hele sidste Stykke af § 185 udgaaer, hvorefter disse Tilfælde ville falde ind under Udkastets almindelige Regler om Voldsgjerninger, efter Omstændighederne i Forbindelse med Forfristen i § 195 om uagtsomt Drab. Da det som Følge heraf bliver nødvendigt at angive den subjective Betingelse (den forbrudte Villie) for den